

Egy börtönben lévő férfinak beszéltem a szeretetről, dühbe gurult: Könnyű magának, maga nem ért semmit! Négy éves koromban előttem erőszakolták meg az anyámat. Hét éves koromban apám eladott homoszexuális üzelmekre, hogy ihasson. 13 éves koromban elvitt a rendőrség. Aki szeretetről beszél, azt leütöm! — Kértem a Lelket, mert tehetetlen voltam ezzel az emberrel szemben. És aztán azt mondtam: igaz van, nekem könnyű és nem értek hozzá. De nagyon köszönöm, amit elmondott. A kint lévő embereknek szüksége van rá. Megengedi, hogy elmondjam konferencia-beszédemben?: — Igen. — És így helyreállt a kontaktus köztünk. — De talán magának is szüksége van arra, hogy megtudja, mi történik kint. Mert nem lesz mindig itt. Megengedi, hogy meglátogassam, ha erre járok? — Igen. — És aztán megkérdeztem: van felesége? Erre zokogni kezdett és ömlött belőle a szó. Van feleségem, tolókokcsiban. Nagyon szeretjük egymást, de már két éve nem láttam. — A férfi agresszivitása roppant sebzettségéből származott. Szavaim a szeretetről a legérzékenyebb pontján érintették. Akit szeretett, attól el volt zárva. — Ha erőszakra erőszakkal válaszolunk, semmit sem ér, semmire sem jó. Kérjük a Szentlelket, hogy alakítsa át szívünket, hogy úgy tudjuk elfoglalni helyünket a családban, a közösségben, mint békességszerző. Legyen közösségünk szerető egyesítő közösség, ahol elfogadják a különbözőségeket.

János 8. fejezetében olvassuk a házasságtörő asszony történetét. Jézus tanít a templomban, egyszer csak behurcolnak egy nőt, házasságtörésen érték. Az írástudók és farizeusok csapdát állítanak Jézusnak, el akarják venni Jézus hitelét. Nem a nővel törődnek, hanem azzal, hogy mit mond Jézus. De Jézus nem mond semmit. Ír a homokban. — Aki bűn nélkül van közületek, az vesse rá az első követ. — Csend lett. Az emberek elszivárogtak és Jézus egyedül marad az asszonnyal. Jézus hangja megváltozik: Hol vannak vádlóid? Az asszony, aki mindenféle érzelmi viharon ment át ránéz Jézusra és azt mondja: elmentek, nem ítélték el. — Én sem ítélek el, menj és többé ne vétkezzél! — Jézus azt akarja, hogy talpra álljon, békével éljen magával, családjával és az emberekkel.

Jézus azt akarja, hogy élő és boldog emberek legyetek. Fontos, hogy megértsük, mi a bűn. Minden bűnt a házasságtörés szimbolizál. Jézus az élővizek forrását kínálja nekünk és mi mégis mérgezett vizet iszunk. Ez Istennek nagy szenvedése: — Te elfordultál Tőlem, pedig Én az életet akartam neked adni! Ez a házasságtörő asszony: mindegyikünk. A bűn az, ha elfordulunk Jézustól. Mi jobban szeretjük a halált, mint az életet, mely veszélyes, melynek gyümölcsöt kell hoznia. Mi a depresszióinkban akarunk maradni. Nem bízunk abban, aki azért jött, hogy életet adjon. Jézus pedig így szól: Menj és ne hagyj el soha! Tedd kezedet

a kezembe és ne félj, veled vagyok! Velem merjél szeretni, velem merjél közösséget alkotni, velem merd kinyitni a szívedet, velem merd befogadni a szegényt. — A mi bűnünk, hogy nem hiszünk Jézusban, nem hiszünk a szeretet kockázatában: — Menj és tedd kezedet a kezembe és maradj velem!

A lelkigyakorlat a felszabadulás ideje. Használjátok ki, hogy nektek megbocsájtanak. — Mi mind sérültek vagyunk. A nagyon sérült embernek szüksége van arra, hogy felszabaduljon a szavak által, hogy elmondjuk szegénységünket, amikor elfordultunk Istentől és ehhez kell valaki, aki meghallgasson. Én is beléphetek a megbocsájtás és kiengesztelődés folyamatába. A saját családban, közösségben. Mert arra vagyunk hívva, hogy ne csak Jézus tanítványai legyünk, hanem jelenlétét jelenítsük is.

Köszönöm, türelmeteket és néhány kérdést diktálnék föl, ki-ki azon gondolkozzék, amire a Lélek indítja. Tehát:

— Mi bánt most engem?

— Milyen előítéleteim vannak?

— Hogyan Isten jele számomra a gyöngye?

— Mit kíván tőlem Jézus azért, hogy békességszerző ember legyek?

Ajánlott irodalom:

Jean Vanier: A közösség (A megbocsátás és az ünnep helye) (Vigilia Kiadó, 1995.)

Jean Vanier: Jézus, a szeretet ajándéka (Harmat Kiadó, Bp. 1995.)

Csiszár Mária: Mégis élsz, Barackvirág (Márton Áron Kiadó, Bp. 1994.)

A Szerző előadása Nagysápon, 1995. július 28.

GARAY ANDRÁS

HOGYAN FOGLALNA ÁLLÁST JÉZUS A JELEN ÉGETŐ KÉRDÉSEIBEN?

Szentendrén egy kis kávézóban beszéltek meg a találkozást. A reggeli eső még csillogott a kőburkolaton a verőfényben. A hátsó kerthelység egy csendes zugába kértem az asztalt.

Pontosan érkezett, hullámos barna hajáról és rugalmas lépteiről már hamar felismertem. Hihetetlen, de Ő volt az. A formaságokon gyorsan túlestünk, egy-egy pohár vizet kértünk a lábatlankodó pincértől és azt, hogy ne zavarjanak.

Nem mertem a szemébe nézni.

- Ugye nagyon elrontottunk valamit? – kérdeztem bátorlalanul.

- *Én ezt nem így mondanám. Egy folyamatban vagytok a tudatlanságból a tudatosságba, az individualizmusból az egység felé, az önzésből a teljesebb szeretet felé. Miért gondolod, hogy elrontottatok valamit?*

- Hát? Ahogy nézem a világot. Mérheterlen szenvedés van.

- *Pedig én azt mondtam, hogy „Azért jöttem, hogy életetek legyen és életetek bőségben legyen!” Ettől tényleg messze vagytok. De ez egy folyamat és a változás állandó válaszokat igényel tőletek. A szenvedést döntő részben ti okoztatok magatoknak.*

-Hagyományosan gondolva Te megszüntetni jöttél a szenvedést és felvitted a keresztre.

- *Ezt lehet úgy értelmezni, hogy minden tudást, az összes szempontot, mintát átadtam nektek ahhoz, hogy ne kelljen szenvednetek.*

- Akkor csak rosszul értelmезünk valamit?

- *Mondjuk inkább úgy: töredékesen. Az Atyával kapcsolatban is rengeteg a félreértés, sőt erre építettek fel egy egész teológiai rendszert. Így aztán a torz – pontosítom: félreértett - istenképtől torz emberek lettetek és torz viszonyokat hoztok létre.*

-Tehát vissza kell menni a kályháig?

- *Én nem írhatok elő nektek semmit, csak javasolom.*

- De mit? Újra kell gombolni a kabátot?

-*Azt kell megérteni, hogy először meg kell ismerni a teremtés, az élet alaptörvényeit, majd abból kell levonni következtetéseket a mindennapi élet számára. Az oksági lánc ma a gondolkodásokban nagyon hiányos.*

-Mondanál egy példát erre?

-*A civilizált élet kezdetén vagytok. a tulajdonért, a hatalomért, befolyásolásért és más lényegtelen elemekért zajló harcok fázisában. Pedig: „ami van, elég”- ahogy a tónál is mondtam. Pontosabban elég volt és még ma is lehet változtatni. És különben is: „Keressétek Isten Országát!”. Vagy, hogy „mindannyian testvérek vagytok”.*

- Hú, de messze vagyunk ettől?

-*És ezeknek a törvényeknek kellene tükröződni a világi törvényeitekben, nem elszakítani kellene azoknak benneteket egymástól, hanem összekötni.*

- Nem értem - mintha egy másik bolygóról jöttél volna!

- nevettem zavaromban

-*Mondok példát. a Föld javait nem lehet kisajátítani magán célokra, vagy, hogy a társadalom jólétéért kellene dolgozni, nem a saját személyes előnyökért.*

- Ez fantazmagória!

-*Nézd meg milyen világban éltek! Lehet, hogy most fantazmagóriának tűnik, de mindenki tudja a „szíve táján”, hogy enélkül a bajok csak fokozódnak. Mert, én nem a kevesek bőségét szeretném, hanem mindenkiét.*

-Igen, azt hiszem már sokan belátjuk, hogy ha nem tudjuk megváltoztatni a viselkedésünket és az életvitelünket, akkor a civilizációnk törvényszerűen a megsemmisülés felé tart.

-*Ha ezt látod, akkor szinte mindent tudsz már.*

-Foglyai vagyunk saját sztereotípiáinknak, szokásainknak, ha úgy tetszik hitünknek.

-*Hogy is mondtam: „változtassátok meg a gondolkodásotokat!” Valami valamikor működött és már nem működik. Ez is az élet alaptörvénye.*

-Tudod, mi cselekedni szeretnénk, ezért a világért. Pont az általad megfogalmazott célokért.

- *A rosszul felismert törvények okainak következményein segítetek. Ez persze szép, de mindig hatékonyabb az oksági lánc elejét újra gondolni. Ez is feladat. Sőt!*

- De cselekednünk kell és tennünk a jót, hogy a mennybe kerüljünk és az ítéletkor a te világodba lépünk.

- *Figyelj! - és rám nézett szelíd barna szemével – Nincs ítélet! Az élet örök, mert Istentől van. Ha meg a cselekvésről van szó, gondolkodtatok már a cselekvésről?*

-Bevallom, keveset! Mi azt nézzük, adtam-e ma többet, mint tegnap.

-*Pedig négy dologért kell cselekedni....*

-Bevallom kíváncsivá tétél.

- *Ti szeretitek a pontokat - ahogy a jó György mester tanította - Így kérlek irjad:*

A cselekvés szabályai:

1. *a még létre nem jött káros állapotok létrejöttének megelőzése*
2. *a már létrejött káros állapotok elhagyása*
3. *a még létre nem jött üdvös állapotok létrehozása*
4. *a már létrejött üdvös állapotok fenntartása*

-Konkretizálnád pl. a klíma problémákra?

-Nagyon szívesen:

1. *elemezni kell a folyamatokat az oksági láncot. Hallgatni kell világ fizikai törvényeit ismerőkre. Tudod: széndioxid kibocsátás, ökolábnyom, meg ilyesmi. Mi okozza legnagyobb terhet és azt, hogyan kell csökkenteni?*

2. *Ma pontosan tudható, mi történik. El kell hagyni a károkozást.*

3. *Jó levegő, tiszta és elég ivóvíz, gazdag termőföldek – az ma a bőség*

4. *Mindezt - ahol még van - megtartani: nem beépíteni, kivágni, megőrizni a teremtés sokféleségét és nemcsak magunknak: az állatoknak, a növényeknek és az egész Földnek.*

- És a migráció?

-*Hú, de belejöttél a kérdésbe. De lássuk:*

1. *Itt is elemezni kell az oksági láncot. A sok ember enni, fogyasztani, élni akar. A világ ez évi készlete: augusztus elején elfogyott. Ezért megindul a harc az erőforrásokért, majd kitör az erőszak. Mindenben változtatni kell ebben a folyamatban*

2. A káros állapotokat kezelni kell, irgalommal, szeretettel és mindent meg kell tenni, hogy a probléma megoldódjon és ne termelődön újjá. Minden olyan struktúrával, vallással, ideológiával, ami nem ezt segíti küzdeni kell.

3. Meg kell fogalmazni a legnemesebb álmaitokat a saját világokról. Lehet, hogy csak kicsi körökben, de Ti hordozzátok a reményt. Pontosak azok, akik megváltoztatják a gondolkodásmódjukat.

4. Keressétek a jó példákat és kövessétek.

- És a vallás?

-Az egy nagy tévedés, hogy a vallás Istenért van. Istennek nincs szüksége semmire, vallásra sem. Olyan vallásoknak van létjogosultsága, ami azt segíti, amiért én jöttem. Ami ezt nem segíti, az inkább árt, mint használ.

-Tehát szomorú vagy a világot tekintve?

-Próbálok reális maradni és látom a folyamatokat. Segítem azt, ami az életet szolgálja és ez hatalmas öröm. De azt tudnotok kell, az idő végtelen tengelyén a ti korotok csak egy kis vonal. És mint mondtam az élet örök. Itt a Földön is, ahogy a mennyben. Emeljétek fel magatokat!

Ha Ti elbuktok a létezés próbáján és elpusztítjátok a világokat majd tíz vagy százezer év múlva, kihajt egy fűszál, lesznek újra erdők, madarak, ugrándozó majmok a fákon és megjelenik az új Ádám és az új Éva

- És lesz paradicsom meg kígyó! - bújt ki belőlem a kisördög.

- Valami lesz! Majd kitalálok addig valamit - nevette el magát.

- De most nekünk kell kitalálni valamit - gondolkodtam el a holnap felénk tornyosuló árnyain.

- Igen ez a Ti dolgotok! Van elég muníció a tarsolyotokban, és a fejetekben, szeretet a szívetekben és tettvágy a kezetekben. De ismétlem a cselekedeteket és a gondolkodást nem szabad kijátszani egymás ellen. Ahogy egy testnek is több tagja van. Mindenkinek van elég dolga. És a cselekvés is sokféle. Legyetek egyek ennek tudatában. És persze másban is.

Jól esett ez a határozott biztatás. és az egy óra is lejárt.

-Mennem kell – mondta, - vannak más juhaim is.

Pár szót váltottunk még a családról meg a személyes dolgokról.

-Megölelhetlek.. ? - kérdeztem tétován.

-Hát persze, hiszen nálunk ez a módi.

HOLLAI KERESZTÉLY

HOGYAN LÉPEK BE A TEPLOMBA?

Félelemmel? Isten szeret, istenfélelem ószövetségi gondolat.

Kíváncsian? Ezért talán nem haragszik meg nagyon a Mennyei Atyánk.

Áhítattal? Ez nem jár messze – szerintem – a helyes megközelítéstől, de egy kicsit profán.

Egy moszlim dzsámiba, egy buddhista szentélybe? Tisztelettel, mert sok embernek ezek a helyek mutatnak irányt a Végtelenség felé.

Mint apám házába? Igen, itt biztonságban vagyok, csak jót tanulhatok, s meleg közösségbe kerültem!

Ki a földi gazdája a templomnak? – A papom.

Ki a papom? Ez e gondolatmenetemenek a fő kérdése!

Az újságok rendszeren megszéllőztetik – joggal – a főleg az Amerikában történt, a fiatalok kárára megesett papi molesztálásokat.

Rögtön fölmerült bennem egy kérdés: az illető pap a kötelező nőtlenség miatt ferdült el, vagy azért lett pap, mert a természetes kapcsolat a nővel, a házasság nem volt szimpatikus a számára.

Azt hiszem, hogy így eleve rossz a megközelítése a témának.

Attól nem lesz senki sem pap, hogy elvégezte a teológiát.

Attól sem, hogy átesett a felszentelési szertartáson, ami nagyon hasonlít egy titokzatos beavatási ceremóniához! Szerintem úgy kéne elindulni a megoldás felé, hogy első lépésként néhány ember, akik nagyjából hasonlóan gondolkodnak az élet alapvető dolgairól, megpróbálnak egy közösséget létrehozni. Egy ilyen közösség, baráti társaság némi lelki háttérrel is, gyakrabban vagy ritkábban összejönne és beszélgetnének az életüket meghatározó eseményekről; esetleg a szentírást is kézbe vennék, hogy egy-egy részletet alaposabban tanulmányozzanak, s a tanulságokat valahogyan az életvitelükbe is beágyazzák. Úgy, hogy ezáltal más ember is észrevehesse azt a kisugárzást – kimondatlanul is –, ami a másfajta életvitelből származik, ami a másik emberben is valami barátságot, bizalmat, melegséget gerjeszt.

Egy ilyen társaságban, jó, ha valaki jártasabb a bibliában, a szervezkedésben, esetleg valami liturgiára is van ötlete. Persze ez lehet változó; lényeg, hogy ne